

IDRETTE MENER

Best sammen – en anleggspolitikk som virker

En samlet idrettsbevegelse ønsker å invitere regjeringen og alle politiske partier til et samarbeid om å utvikle en ny nasjonal anleggspolitikk.

Vi har et felles mål om at alle som ønsker å være med i idretten skal få muligheten til dette. Ingen skal utestenges på grunn av anleggsmangel, økonomi eller andre forhold.

**Idrettens forslag til en
ny nasjonal
anleggspolitikk**

Denne strategien handler om hvordan vi skal få etablert anleggene vi mangler.

Idrettsanlegg er et sted å drive idrett og et sted å høre til

Tilgang til anlegg er en forutsetning for idrett. Mangel på anlegg er en stor utfordring for samfunnet.

Idrettsanlegg er ikke bare en aktivitetsflate, men et samlingspunkt hvor barn, unge og voksne danner og ivaretar sine sosiale relasjoner livet ut.

Idrettsglede for alle er vår visjon og ett av våre mål er at det skal bygges anlegg slik at all ønsket aktivitet kan gjennomføres. Vi bygger ikke anlegg for anlegges skyld. Vi bygger anlegg for at alle som ønsker det skal få ta del i idrettsfellesskapet.

Anlegg som er åpne, tilgjengelige og gratis å bruke bidrar til å utjevne forskjeller i samfunnet. Idrettsanlegg bidrar til å gi ungdom et strukturert fritidsmiljø som reduserer risiko for kriminalitet, stress, angst og ensomhet.

Økt tilskudd av spillemidler til anlegg sammenfaller med økt aktivitet i befolkningen. Økt aktivitet i befolkningen gir ringvirkninger på kort- og lang sikt gjennom egenverdi, produktivitet i samfunnet, lavere helse- og behandlingskostnader, samt kommersielle virkninger

En krone investert i en bred anleggsportefølje gir samfunnet få tre kroner tilbake i form av økt arbeidsdeltakelse og bedret folkehelse.

Anleggsinvesteringer er investeringer i mennesker, i deres helse og i fremtiden vår.

Idrettens forslag til en ny statlig anleggspolitikk inneholder ni punkter knyttet til temaene forutsigbarhet, finansiering, fleksibilitet og klima- og miljø

En samlet idrettsbevegelse ber om et samarbeid med regjeringen og alle politiske partier om følgende ni punkter. Bli med oss og vi skal levere enda mer idrett, til enda flere og samfunnet vil nyte godt av alle de gode ringvirkninger idretten skaper.

Forutsigbarhet

1. Alle må godkjente søknader må tildeles spillemidler
Alle som leverer en godkjent spillemiddelsøknad, må som i dag, være sikret tilskudd.
2. Spillemidlene må utbetales raskere
Det er viktig at spillemidlene utbetales raskere slik at idrettslagene slipper høye mellomfinansieringskostnader. En løsning på denne utfordringen bør være den neste store anleggsreformen.
3. Mva.kompensasjonsordningen for idrettsanlegg må regelstyres
Alle idrettslag har siden 2013 fått kompensert mva. fullt ut. Øk forutsigbarheten – regelstyr ordningen.

Finansiering

4. Tilskuddssatsene må økes.
Vi foreslår at tilskuddssatsene økes til minimum 25 prosent av normal anleggskostnad for de forskjellige anleggstypene.
5. Det må etableres et anleggspolitisk program på nasjonalt nivå
Programmet skal gi ekstra tilskudd til «Strategisk viktige anlegg for særforbund og idrettskretser» og til utvalgte anleggstyper. Anlegg og anleggstyper vil variere over tid. Ti prosent av spillemidlene bør prioriteres til dette.
6. Tilskuddene til pressområder, til kommuner med store levekårsutfordringer og til store interkommunale anlegg må styrkes.

Fleksibilitet

7. Spillemiddelordningen bør stimulere til samarbeid med private aktører.
8. Det må være enkelt å søke om spillemidler og ordningen må være lik i hele landet

Klima- og miljø

9. Idretten ønsker å bidra til det grønne skiftet.
Idrettens miljøutfordringer må løses via tilskudd fra statens etablerte virkemiddelapparat for slike utfordringer og ikke via spillemidlene.

Vedlegg

Situasjonsbeskrivelse og en nærmere utdypning av niplukts planen

Idrettsanlegg er mye mer enn et sted det drives idrett.

Å investere i anlegg er en investering i mennesker, i deres helse og i vår felles fremtid. Vi vet at idrettslagene og -anleggene er med på å skape gode trygge oppvekstvilkår for barn og ungdom. Anlegg som er åpne, tilgjengelige og gratis å bruke bidrar til å utjevne forskjeller i samfunnet. I idrettslaget er alle med på like vilkår uavhengig av økonomi. Her møtes alle på tvers av generasjoner, religiøs overbevisning, kjønn og seksuell orientering.

Idrettslagene bidrar til å gi barn og ungdom et strukturert fritidsmiljø som reduserer risiko for kriminalitet, stress, angst og ensomhet. Idrettslagene er gode inkluderingsarenaer og de er definitivt med på å motvirke utenforskap.

Idrettslagene og idrettsanleggene er viktige for samfunnet, viktigere enn mange synes å tro. Det så vi ikke minst under pandemien. Idrettslagene og -anleggene er et sted å høre til.

Det er lønnsomt å investere i anlegg

Det er også god samfunnsøkonomi i å investere i idrettsanlegg. Vista-Analyse har beregnet at for hver krone som investeres i en bred anleggsportefølje får samfunnet tre kroner tilbake i form av bedret folkehelse og økt arbeidsdeltakelse.

Situasjonsbeskrivelse

Idrettstinget har gjennom Idretten vil vedtatt åtte mål innenfor anleggsområdet. Det første målet fastslår at det skal etableres anlegg så all ønsket aktivitet kan gjennomføres. Det er aktiviteten som er viktig ikke det å bygge anlegg i selv. Nedenfor beskrives noen forhold som er svært viktige i denne sammenheng og som er med på å danne grunnlaget for idrettens anleggspolitikk.

Idrettslagene mangler anlegg

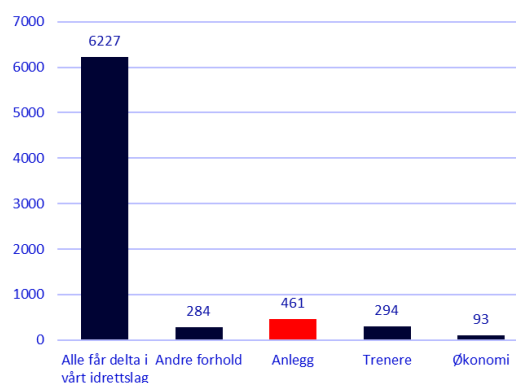
25 prosent av idrettsrådene som svarte på idrettsrådsundersøkelsen i 2022 hadde idrettslag som ikke hadde plass til alle. Dette var kommuner spredt over hele landet.

I år har vi stilt samtlige idrettslag følgende spørsmål:

Må idrettslaget avise noen som ønsker å delta på grunn av:

- Anleggsmangel
- Mangel på trenere
- Økonomi
- Andre forhold

Må idrettslaget avvise noen som ønsker å delta pga mangel på?

Tallene så langt viser at over 450 idrettslag hjemmehørende i alle landets fylker må si nei til noen som ønsker å være med på treninger og konkurranser sammen med venner og klassekamerater. Idrettslagene

ønsker å ta imot alle, men dessverre er det mange som ikke har plass til alle.

I tillegg til disse 450 lagene har vi idrettslag som tar imot alle, men må redusere på treningstiden for å få med alle og hos noen blir kvaliteten dårligere enn den kunne ha vært fordi det blir for mange som skal drive aktivitet på et begrenset areal. Vi må heller ikke glemme alle de som gjerne skulle ha drevet med en idrett som ikke tilbys der de bor fordi anlegget for akkurat den idretten mangler. Noen idretter vokser mens andre minsker i popularitet. Dette skaper også behov for flere anlegg.

Idretten mener at det er hevet over enhver tvil at det er behov for mange nye anlegg over hele landet for at vi skal nå vår visjon om Idrettsglede for alle.

Enkelte synes å mene at det bygges idrettsanlegg det ikke er behov for.

Det er feil.

Hverken kommuner eller idrettslag bygger anlegg uten at disse er etterspurt og alle prosjekter som realiseres har vært gjennom både grundige behovsvurderinger og økonomiske vurderinger. I den grad det bygges anlegg som er lite etterspurt er dette sannsynligvis mindre anlegg hvor staten dekker 70 prosent av kostnadene.

Investeringer i idrettsanlegg er kraftig redusert

Pandemien traff idretten hardt. Både aktivitetstall og planlagte investeringer i idretts- og nærmiljøanlegg falt. Utøverne og de frivillige er tilbake i fullt monn, mens investeringer fortsatt er betydelig redusert sammenlignet med perioden 2018-20.

I figuren over er kommunene delt i to grupper hvor den nederste delen av søylene viser planlagte investeringer i de 313 kommunene som var uberørt av kommunesammenslåingene, mens øvre del av søylene representerer kommunene som slo seg sammen til 43 nye kommuner i 2020. 71 prosent av befolkningen bor i kommunene som var upåvirket av sammenslåingene og 72 prosent av planlagte investeringer siste tre år planlegges i disse kommunene.

2019 var et år preget av forberedelser til 43 kommunesammenslutninger. Dette resulterte i unormalt mange søknader fra disse kommunene i 2019 og sannsynligvis noen færre søknader i 2020 og 2021 enn vi ellers ville ha hatt.

I 2018 og 2020 var planlagte investeringer på landsbasis snaut ti milliarder 2024-kroner, mens nivået har ligget på drøye seks milliarder 2024-kroner siste tre år. Fallet i investeringer er med andre ord på over tre milliarder 2024-kroner per år og nær ti milliarder 2024-kroner siste tre år.

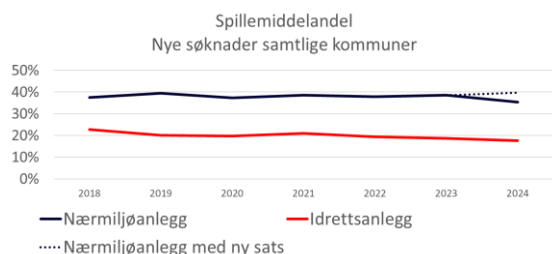
Når vi sammenligner periodene 2022-24 med 2018-20 for kommunene som var upåvirket av kommunesammenslåingene

var fallet i investeringer for idrettsanleggene¹ 33 prosent, mens det er 17 prosent for nærmiljøanleggene.

Det er de store anleggene som er hardest rammet av nedgangen i byggeaktivitet. Dette er ikke overraskende og skyldes trolig økte kostnader, manglende justering av tilskuddssatsene, økte driftskostnader samt dårligere kommuneøkonomi. Det er enklere, kanskje spesielt i dårlige tider, å prioritere bygging av mindre anlegg.

Idrettslagenes planlagte investeringer har de siste årene ligget i området 1,5-2,0 milliarder kroner.

Spillemiddelandelen faller og er nå for første gang under 18 prosent for nye idrettsanlegg

Spillemiddeltilskuddet dekket rundt 22,5 prosent av investeringene i nye idrettsanlegg i 2018, mens andelen er falt med fem prosentpoeng til 17,7 prosent i 2024. Den har aldri vært lavere. Nedgangen har vært fem prosentpoeng på seks år.

Fallet skyldes den høye prisstigningen vi har hatt de siste årene samtidig som tilskuddssatsene i liten grad har blitt justert. I regjeringens høringsforslag slås det fast at tilskuddssatsene for idrettsanleggene ikke

vil bli justert før etterslepet er borte noe som trolig vil ta tre til fem år.

Idrettsanlegg er svært forskjellige i størrelse og kostnad. For enkelte nye svømmeanlegg er spillemiddelandelen nede i 10 prosent.

Det har også vært en negativ utvikling for nærmiljøanleggene og her er spillemiddelandelen 35 prosent for årets nye søknader. Regjeringen har i høringsforslaget foreslått å øke tilskuddssatsen for nærmiljøanlegg med 33 prosent. Dette ville økt den gjennomsnittlige spillemiddelandelen for årets søknader til 40 prosent for nærmiljøanleggene. 75 prosent av disse ville hatt en spillemiddelandel på 50 prosent.

Alle søkere har fått kompensert merverdiavgiften fullt ut de siste ti årene noe som betyr at staten dekker 70 prosent av brutto kostnaden for disse anleggene. Dette må sies å være en svært generøs ordning.

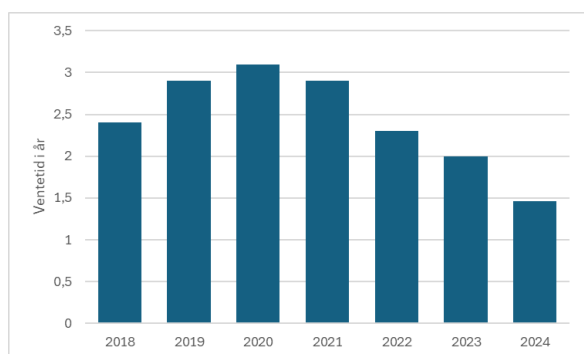
Etterslepet og ventetiden² på utbetaling av spillemidler er redusert

Spillemiddelordningen har vært en god ordning som har bidratt til bygging av mange idretts- og nærmiljøanlegg.

Ordningen var underfinansiert fram til 2020. Samlet søknadsbeløp er fremdeles vesentlig høyere enn tilgjengelige midler. Det manglet 2,7 milliarder kroner på at alle søknader kunne innvilges i år. Ventetiden er mer enn halvert og er nå 1,5 år.

¹ Ordinære anlegg

² Ventetiden V er definert som forholdet mellom etterslepet E og tilgjengelige midler T. $V = E/T$ Etterslepet er søknadsbeløpet knyttet til avslåtte søknader.

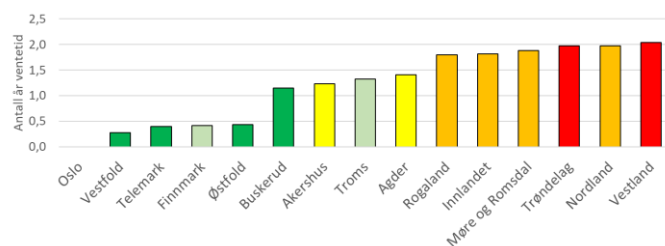

I søknadsrunden i 2023 leverte idrettslagene nær 1 300 søknader med en søknadssum på 1 333 millioner kroner. Tilhørende investeringer var 6,0 milliarder kroner. Idrettslagene ble tildelt 499 millioner kroner, mens søknader med et søknadsbeløp på 835 millioner kroner ble fremmet på nytt i år. Med en rente på 6 prosent betyr dette en årlig kostnad på 50 millioner kroner.

Noen kommuner forskutterer utbetaling av spillemidlene, men langt fra alle. Enkelte kommuner som har støttet idrettslagene på denne måten vurderer å slutte med dette grunnet dårlig kommuneøkonomi.

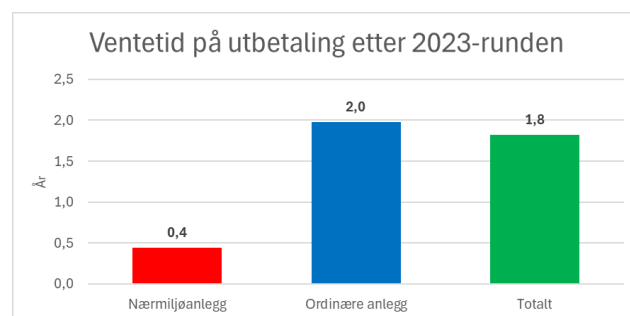
50 millioner kroner er en stor sum for idrettslagene og idretten mener at staten bør utbetale spillemidlene når byggingen av anlegget er i gang slik at idrettslagene slipper denne ekstra kostnaden. Å løse denne utfordringen bør være den neste store anleggsreformen.

Ventetiden varierer mellom de forskjellige fylkene. I Oslo ble alle søknader innvilget, mens ventetiden i gjennomsnitt er rundt to år i fylkene Trøndelag, Nordland og Vestland. En ventetid på to år betyr at det i gjennomsnitt må søkes tre ganger før tilskuddene utbetales. Dersom tilskuddene ble utbetalt etter første søknadsrunde ville ventetiden vært null.

I regjeringens forslag til endringer i spillemiddelordningen er det foreslått å endre fordelingen mellom fylkene. I departementets forslag vil fylker som allerede har lav ventetid som Vestfold og Telemark (grønn farge i figuren) få en større tildeling enn i dag, mens fylkene Trøndelag og Vestland (rød farge i figuren) vil få vesentlig mindre. Dette vil øke den allerede store forskjellen i ventetid mellom fylkene ytterligere. Idretten mener at i den grad en skal endre fordelingen mellom fylkene burde forskjellene bli mindre ikke større.

Det er også stor forskjell i ventetid mellom nærmiljøanlegg og idrettsanlegg.

Ventetiden på utbetaling av spillemidlene var fem ganger så lang for idrettsanleggene som for nærmiljøanleggene etter fjorårets søknadsrunde³.

Denne forskjellen skyldes kun fylkeskommunale prioriteringer.

³ Figuren vil bli oppdatert med 2024 tall når disse er klare.

Anleggsbygging og fritidserklæringen

Å investere i anlegg er et skritt på veien mot Fritidserklæringens mål om at alle barn skal ha mulighet til å delta jevnlig i minst én organisert fritidsaktivitet sammen med andre nås.

En utdyping av ni punktsplanen

1. Alle som leverer en godkjent spillemiddelsøknad, må være sikret et tilskudd

En av spillemiddelordningens suksessfaktorer er at alle godkjente søknader har fått tilskudd. Dette betyr at en anleggsbygger har kunnet bygge og ta i bruk et anlegg før spillemidlene er tildelt i trygg forvisning om at tilskuddet vil komme. Det er helt avgjørende for anleggsbyggingen at dette prinsippet videreføres. Å endre dette vil endre hele dynamikken i anleggsbyggingen. Søker kan ikke lenger bygge nødvendige anlegg før et eventuelt tilskudd er sikret. Dette vil i beste fall stoppe anleggsbyggingen i noen år, men sannsynligvis vil det føre til en permanent nedgang i investeringsnivået.

En samlet idrettsbevegelse ber om at prinsippet om at alle som leverer en godkjent spillemiddelsøknad skal være sikret et tilskudd.

2. Spillemidlene må utbetales raskere

Som redegjort for påføres idrettslagenes en årlig kostnad på i størrelsesorden 50 millioner kroner i mellomfinansieringskostnader. I en ideell verden burde idrettsanlegg være en del av samfunnets infrastruktur som det offentlige bygde og drev. Sånn er det ikke. Mange steder er det idrettslagene som bygger og driver anleggene. Andelen anlegg som

bygges av idrettslagene varierer i de forskjellige kommunene og det er også store variasjoner idrettene imellom.

En samlet idrettsbevegelse ber om at staten utbetaler spillemidlene når anleggsbyggingen starter slik at idrettslagene som bygger sine egne anlegg unngår ekstra finansieringskostnader.

3. Tilskuddssatsene må økes

Statens viktigste virkemiddel når det gjelder å påvirke anleggsbyggingen er bruk av tilskuddssatser og tidsbegrensede ekstra satsinger.

Tilskuddssatsene har stått stille i flere år, mens anleggskostnadene har steget. Prisstigningen har ifølge SSBs indeks for boligblokk vært 30 prosent fra januar 2018 til januar 2024. Spillemiddelandelene har som tidligere nevnt falt betraktelig i samme periode.

Det er også store forskjeller mellom de forskjellige anleggstypene. Store kostnadskrevende anlegg får relativt sett et mindre tilskudd enn små enkle anlegg som det er lettere for kommuner og idrettslag å realisere. En endring her økte tilskudd til idrettsanlegg ville bidratt til at flere slike ville vært bygget.

Nær to milliarder kroner ble fordelt til anlegg i år, mens søknadssummen for nye søknader var knapt 1,3 milliarder kroner. Dette viser at det rom for å øke tilskuddssatsene i betydelig grad uten at etterslepet øker.

Det viktigste for idretten er at det bygges anlegg slik at ingen stenges ute.

En samlet idrettsbevegelse ber om at tilskuddene for de forskjellige anleggstypene økes til minimum 25 prosent av en normal anleggskostnad for anleggstypen og at

tilskuddssatsene deretter justeres i tråd med prisveksten.

4. Det må etableres et stort nasjonalt anleggspolitisk program

Alle anlegg er viktige, men for utvikling av den enkelte idrett og for utviklingen av idretten innenfor en idrettskrets er noen anlegg viktigere enn andre. Dette er ofte større anlegg som er vanskelige å realisere. Idrettsstyret vedtok i januar 2023, etter en omfattende prosess, en liste over 72 strategisk viktige anlegg for særforbund og idrettskretser. Høsten 2024 vil et tilsvarende arbeid bli igangsatt og en oppdatert liste over viktige anlegg vil bli etablert.

Anleggsmangelen varierer mellom de forskjellige anleggstypene. Det er derfor et behov for å øke tilskuddssatsene utover 25 prosent for enkelte anleggstyper i en periode for å gi en ekstra stimulans til bygging av slike anlegg. Hvilke anleggstyper dette gjelder vil variere over tid. Innenfor et slikt anleggspolitisk program vil det være mulig å fastsette antall anlegg som vil nyte godt av ekstra tilskuddet.

Dette forslaget er en videreføring av de anleggspolitiske programmene som fantes fram til 2018. Idretten mener disse fungerte svært godt og at mange anlegg som ellers ikke ville blitt realisert ble etablert. Erfaringene er også at disse programmene må gjelde i en viss tid. Årlige program fungerte dårligere enn programmene som gjaldt i fire år.

Det er vanskelig å si hvor mange ekstra anlegg som ville bli realisert hvert år innenfor et anleggspolitisk program som beskrevet over, men forhåpentligvis vil det føre til at i størrelsesorden 15 nye anlegg ble etablert hvert år. Dette utgjør en prosent av dagens søknadsmasse.

For å skape forutsigbarhet er det viktig at et slikt program etableres på nasjonalt nivå. Kraften og robustheten blir vesentlig bedre med et nasjonalt program enn om det skal etableres for eksempel 15 fylkesprogrammer av varierende størrelse.

I regjeringens forslag vil størrelsen på fylkesprogrammene variere fra under fire millioner kroner og til rundt 20 millioner kroner. Det er langt fra sikkert at behovene og tilgjengelige midler vil være på samme nivå i alle fylker til enhver tid.

En samlet idrettsbevegelse ber om at det etableres et anleggspolitisk program på nasjonalt nivå som beskrevet over som kan bidra til realisering av de aller viktigste anleggene for idretten.

5. Tilskuddene til pressområder, til kommuner med store levekårsutfordringer og til interkommunale anlegg må styrkes

Spillemiddelordningen kan ikke jevne ut forskjeller i kommuneøkonomi, men den bør bidra med et ekstra insitament for anleggsbygging til kommuner som vokser raskt, har dårlig anleggsdekning og økonomi og til kommuner med store levekårsutfordringer. Dette vil være et bidrag til å jevne ut forskjeller i oppvekstvilkår.

En samlet idrettsbevegelse foreslår at kommuner som kommer inn under en slik ordning får et ekstra tilskudd på 30 prosent av ordinær tilskuddssats.

Store anlegg kan ikke bygges i alle kommuner, men det er viktig at flere får tilgang til forskjellige anleggstyper.

En samlet idrettsbevegelse foreslår at en styrker ordningen for interkommunalt samarbeid og at samarbeid mellom et fylke og en kommune og mellom et idrettslag i en

kommune og en annen kommune kommer inn under ordningen.

6. Spillemiddelordningen bør stimulere til samarbeid med private aktører

Det er idrettens oppfatning at samfunnet utvikler seg i en retning hvor det blir nødvendig med mer samarbeid mellom private og offentlige aktører og også mellom idrettslag og bedrifter og andre private aktører.

Vi tror dette er spesielt viktig innenfor anleggsområdet hvor det blir stadig vanskeligere å få realisert nødvendige anlegg.

Idretten støtter prinsippet om at private aktører ikke skal kunne omdanne spillemidler til fortjeneste og mener at dette ikke er til hinder for økt samarbeid mellom idrettslag og andre aktører.

Noen idrettslag som mangler anlegg, kan klare å etablere slike i leide lokaler og dermed bidra til økt aktivitet og til at flere får være med i idrettslaget. For å få ut denne gevinsten er det viktig at idrettslag som leier lokaler kan få spillemidler til å bygge om og innrede disse slik at de tilfredsstiller idrettens krav til trenings- og konkurranseanlegg. Dersom disse idrettslagene må eie selve bygget vil færre anlegg bli etablert.

Noen idrettslag etablerer anlegg i samarbeid med private. Dette er også viktig for å få realisert flere anlegg. Det er viktig at dagens praksis med at kun minst 50 prosent av eierandelene skal eies av søknadsberettigede aktører videreføres og at det ikke innføres strengere regler på dette området. Dersom private aktører ikke kan

delta i samarbeidsprosjekter vil færre anlegg bli realisert.

En samlet idrettsbevegelse ber om at spillemiddelregelverket innrettes i tråd med dette forslaget.

7. Idretten ønsker å bidra til det grønne skiftet

Idretten har vedtatt ambisiøse klima- og miljømål og ønsker å bidra til det grønne skiftet.

Idrettslagene møter i dag to forskjellige typer utfordringer hvor den ene er knyttet til bygging av nye anlegg og oppgradering av eksisterende, mens den andre gjelder opprydding av blyforurensing knyttet til skytebaner og skifte av ifyllet i kunstgressbanene til mer miljøvennlige løsninger.

Den siste utfordringen er den største. Idretten anerkjenner prinsippet om at forurensere har ansvaret for å rydde opp, men i praksis er det umulig for idrettslag og særforbund å løse disse problemene alene. Denne utfordringen kan heller ikke løses gjennom spillemidlene så løsninger må finnes via statsbudsjettet.

Når det gjelder nyanlegg og oppgradering av eksisterende anlegg er det behov for støtte til slike prosjekter utover midlene i spillemiddelordningen. Staten har etablert et virkemiddelapparat i form av Enova som allerede gir tilskudd til klima- og miljøprosjekter. Idretten ber om at Enovas støtteordninger i større grad tilpasses idrettens utfordringer og at krav og kostnader knyttet til utarbeidelse av søknader reduseres.

En samlet idrettsbevegelse ber om at idrettens miljøutfordringer og ønske om å

bidra til det grønne skiftet løses via midler fra statsbudsjettet.

8. Mva.kompensasjonsordningen for idrettsanlegg må regelstyres

Forutsigbare rammevilkår er som tidligere nevnt svært viktig når større investeringsbeslutninger skal tas.

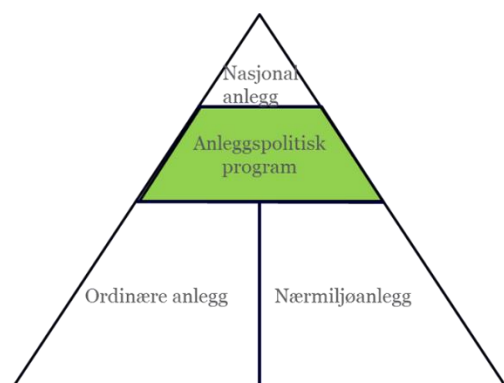
En samlet idrettsbevegelse ber om at mva.kompensasjonsordningen regelstyres.

Vi er kjent med at regjeringen planlegger en høring om denne ordningen og vi kommer til å svare ut denne, men vårt syn er at regelstyring er viktig.

9. Det må være enkelt å søke om spillemidler og ordningen må være lik i hele landet

Det er viktig at spillemiddelordningen gjøres så enkel som mulig og at det ikke gjøres mer krevende å søke om tilskudd.

Det er videre viktig at spillemiddelordningen er lik i hele landet og at det er de samme anleggstypene som er omfattet av ordningen. Hvilke anleggstyper som skal inngå må etter idrettens syn fastsettes på nasjonalt nivå.

Idretten har ingen innvendinger mot at det etableres en egen forenklet ordning for nærmiljøanleggene så lenge maksimalt ti

prosent av spillemidlene settes av til dette og at rentemidler og inndratte midler ikke kan overføres mellom ordningene.

Oppsummering av idrettens forslag til innretning på spillemiddelordningen

Figuren nedenfor viser en prinsippskisse av idrettens forslag til innretning på spillemiddelordningen

Idrettens forslag til innretning på spillemiddelsystemet inneholder følgende fire komponenter:

- En nasjonalanleggsordning
- Et anleggspolitisk program
- En spillemiddelordning for ordinære idrettsanlegg
- En spillemiddelordning for nærmiljøanlegg

Regjeringen har varslet at det kommer en ny nasjonalanleggsordning som vil bli sendt på høring etter sommerferien. Idrettsforbundet og aktuelle særforbund har spilt inn forslag til endringer i ordningen.

Det er behov for en mer fleksibel ordning hvor dagens ordning er basis, men hvor det også kan ytes tilskudd til leieavtaler, og det foreslås at disse anleggene kan støttes med driftsmidler over statsbudsjettet.

Det foreslås at det opprettes et anleggspolitisk program som skal bidra til at noen utvalgte anleggstyper og anlegg (strategisk viktige anlegg for særforbund og idrettskretser) får en spillemiddelandel på 40 prosent.

Hvilke anlegg og anleggstyper dette skal gjelde vil endres over tid basert på idrettens utvikling og hvilke anlegg som bygges.

Det foreslås ingen større prinsipielle endringer for de ordinære anleggene. Alle

søkere med godkjente søknader skal fremdeles være sikret spillemidler.

Tilskuddssatsene løftes som et minimum til 25 prosent av normal anleggskostnad for anleggstypen og tilskuddet prisjusteres årlig.

Pressområdeordningen og ordningen for interkommunale anlegg styrkes.

Kommuner med store levekårsutfordringer inkluderes i pressområdeordningen

eventuelt kan det etableres en egen ordning for disse.

Nord-Norge tillegget videreføres.

Inntil ventetiden på spillemidler er fjernet tildeles idrettens søknader midler før søknader fra det offentlige.